

Consiliul Județean Covasna
Kovászna Megye Tanácsa
Covasna County Council

Muzeul Național Secuiesc
Székely Nemzeti Múzeum
Székely National Museum

Száz meg három magyar lovas a Székely Nemzeti Múzeumban

Somogyi Győző Kossuth-díjas, Munkácsy Mihály-díjas festő- és grafikusművész, a Nemzet Művésze kiállításának rendhagyó megnyitójára kerül sor 2016. március 14-én, hétfőn délután 17 órától a sepsiszentgyörgyi Székely Nemzeti Múzeumban. A képzőművész a tárlat szellemiségével összhangban lóháton, két hagyományörző lovashuszárral kíséretében érkezik majd a múzeumba. A huszárok a Csiki utcai Szent Gellért-templomtól indulnak fél ötkor, ahonnan a Körösi Csoma Sándor utcán át a főtéren keresztül érkeznek a múzeumba. A tisztelgés után a szentegyházi huszárdalárda üdvözli a vendégeket, majd a múzeum Tolerancia termében nyílik meg a *Száz magyar lovas* című tárlat, ahol Álmos vezér korától egészen a második világháborúig tárul elénk a huszárok öltözetének lenyűgöző látványa.

Somogyi Győző maga is lovasember, könyveinek egy részében pedig már korábban is megjelent a huszárábrázolás. A magyar történelem folyamatának főszereplője így ebben a grafikai sorozatban kizárólag a lovaskatona, a honfoglaló lovasoktól a középkori lovagokig, a mohácsi csata vezéreinek ábrázolásáig, a koronaőrző bandériumok huszáraiig, és tovább. Az utolsó lovaskatona a második világháborúban tűnik fel (és tűnik el, mint jellemző alakulat, mint ütőképes haderő).

A vendégeket Zsigmond Barna Pál, Magyarország csíkszeredai főkonzulja és Tamás Sándor, Kovászna Megye Tanácsának elnöke köszönti. A tárlatot Tóth Norbert, a Forrás Művészeti Intézet igazgatója nyitja meg a képzőművész jelenlétében. Fellép a szentegyházi huszárdalárda, Haáz Sándor vezetésével. Az esemény házigazdája Vargha Mihály múzeumigazgató.

Somogyi Győző (Budapest, 1942. július 28. –) a Nemzet Művésze címmel kitüntetett, Kossuth-díjas magyar grafikus és festő kiváló művész. A magyar történelmi viseleteket, a népi építészetet kutatja és rajzolja. Az 1970-es években kijutott Párizsba, Rómába, Romániába, legnagyobb hatást gyakorolt művészetére az 1980-as görög útja. 1973 óta rendez grafikai kiállításokat, és ettől az évtől kezdve a Művészeti Alap és a Magyar Képzőművészeti Szövetség tagja. 1975-ben kilépett az egyházi rendből és szabadfoglalkozású képzőművész lett. 1980 óta elsősorban fest. 1985 óta Salföldön gazdálkodik. 1997 óta a Magyar Művészeti Akadémia tagja, 2004 óta elnökségi tagja. A Káli-medence Környezetvédő Társaság tagja. Közel száz egyéni és csoportos kiállításon vett részt itthon és külföldön. Munkásságát számos díjjal jutalmazták, a többi közt Munkácsy-díjjal (1988) és Kiváló Művész kitüntetéssel (1997). Munkái megtalálhatóak Budapesten, Miskolcon, Kecskeméten, valamint hazai és külföldi gyűjteményekben. Művészetének témáit a természetből, a mindennapi életből, a bibliából és a hadtörténelmi eseményekből meríti. Hagyományos ikonszerű történelmi-népies stílus jellemzi, de a 20. század stílus irányai, köztük a konstruktivista művészet, is hatást gyakoroltak rá, főleg tájképfestményeire. Legnagyobb alkotása 100 magyar hadtörténelmi személyiség arcképének megfestése (1986–1996), amely eredendően *A magyar hősök arcképcsarnoka* címen jelent meg kiállításokon és könyv alakban.